

CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM

VÙNG WASHINGTON D.C., MARYLAND & VIRGINIA

P.O. Box 772, Springfield, Virginia 22153
Phone: 703-350-6241- [Email: CDVietNam DMV@gmail.com](mailto:CDVietNamDMV@gmail.com)

Ngày 6 tháng 9 năm 2019

Kính thưa Quý Đồng Hương,

Trong những ngày qua, đã có rất nhiều thông tin sai lạc luân lưu trên các Diễn Đàn Truyền Thông và Báo Chí trong Cộng Đồng Người Việt ở tại Hoa Thịnh Đốn cũng như tại các tiểu bang khác và tại Việt Nam do sự phát sóng và viết tin từ đài VOA với bản tường trình thiếu chính xác về những lời phát biểu của tôi khi tôi được họ phỏng vấn, liên quan đến chuyên đi đến Hoa Kỳ của ông Nguyễn Phú Trọng. Tôi trân trọng sự quan tâm của tất cả Đồng Hương xa gần và tôi hiểu rõ sự nhạy cảm, tức giận khi nhắc đến điều gì có liên quan Việt Cộng. Nên tôi viết lá thư này. Tôi đã nhận được nhiều mối hăm dọa từ nhiều người chẳng hạn như họ MUỐN TREO CỔ TÔI, TẮY CHAY TÔI, đòi tôi phải từ chức Chức Tịch Cộng Đồng và thậm chí kể cả hành động đe dọa ĐÒI GIẾT TÔI. Có một số người đã cáo buộc tôi là một Việt gian Cộng Sản, ngay chính cả những người đã từng biết tôi từ lúc tôi còn là một đứa trẻ thơ. Nay họ đã quay sang tấn công, chống đối tôi... Do đó tôi phải viết thư này để làm sáng tỏ thật rõ ràng vấn đề mà tôi đang phải đối đầu. Tôi muốn cảm ơn những ý kiến đóng góp, phê bình của quý vị dù tốt hay xấu. Trước tiên, tôi muốn xin lỗi vì đã sử dụng các danh từ như “NÓ” hoặc “TUI NÓ” trong cuộc phỏng vấn của tôi khi tôi đề cập đến phe đối lập.

Tôi đã theo cha mẹ đến Mỹ kể từ khi tôi mới 6 tuổi và tiếng Việt Nam của tôi khi dùng trong lãnh vực chính trị không được chính xác giống như thế hệ đầu tiên đến Mỹ. Nếu tôi được nói bằng tiếng Anh trong lúc phỏng vấn, tôi đã ăn nói lưu loát rõ ràng hơn khi bày tỏ suy nghĩ của tôi để không bị hiểu lầm. Cha mẹ tôi đều là những cựu Sĩ Quan của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Gia đình tôi cũng là nạn nhân của sự trả thù của Cộng Sản Bắc Việt sau khi họ cưỡng chiếm miền Nam. Cha tôi đã bị nhốt vào tù “Cải tạo”, hình ảnh tang thương của cha tôi mỗi khi mấy mẹ con tôi có được cơ hội thăm nuôi. Mẹ tôi phải dắt con chạy trốn khắp nơi để không bị bắt nhốt hành hạ vì nếu không sẽ không ai lo cho ba chị em chúng tôi, bao nhiêu hình ảnh kinh hoàng vẫn không bao giờ phai mờ trong trí nhớ của tôi.

Câu chuyện bắt đầu, khi phóng viên của đài VOA liên lạc với tôi và nói với tôi rằng ông Nguyễn Phú Trọng sẽ đến Washington D.C. trong tháng 10 và muốn gặp gỡ các Đại Diện của các Cộng Đồng Người Mỹ gốc Việt tại Washington D.C. Tôi trả lời họ rằng tôi chưa biết gì về tin tức này và họ đã hỏi cảm nghĩ của tôi như thế nào về nguồn tin đó, trong suy nghĩ của tôi, tôi nghĩ câu hỏi này nhắm vào việc ông Trọng muốn gặp Đại Diện Cộng Đồng, nên tôi trả lời rằng: “Nếu ông Trọng muốn gặp các Đại Diện của các Cộng Đồng Người Mỹ Gốc Việt, thì chúng ta nên nắm lấy cơ hội để trực diện với họ nói lên những mối quan tâm của chúng ta về hiện tình đất nước và để biết họ muốn những gì”. Thay vì viết đúng theo cách nói đó của tôi, họ lại viết rằng tôi sẽ “TIẾP ĐÓN” ông Trọng. Cách dùng chữ này của phóng viên Đài VOA đã khuấy động và gây hiểu lầm trong tất cả các Cộng Đồng Người Việt tại Hoa Kỳ và ngoài Hoa Kỳ.

Tôi hiểu rằng một cuộc họp như vậy sẽ không bao giờ xảy ra. Một Chủ Tịch của một quốc gia sẽ không bao giờ gặp gỡ với một lãnh đạo Cộng Đồng nhỏ như tôi, nhưng khi được hỏi, ý của tôi rất trung thực muốn nói rằng chúng ta không có gì phải sợ họ, nếu giả sử có một cuộc gặp gỡ như vậy diễn ra, tôi cho đó là cơ hội để trực tiếp nói lên tiếng nói của khối người Việt Tị Nạn Cộng Sản trong những điều kiện của Cộng Đồng ẩn định. Tôi thường đã nhận thấy và cũng đã đề cập với một số người rằng nhiều người trong chúng ta thường lo sợ bị người khác “CHỤP MŨ”. Nhưng cá nhân tôi thì không lo sợ như vậy. Trong chiến tranh luôn có khoảng thời gian dành cho “HÒA BÌNH TALKS”. Nếu chúng ta không tận dụng lợi thế của “HÒA BÌNH TALKS” thì cuộc chiến sẽ không bao giờ kết thúc.

Sau khi tôi thấy các điều mà VOA đã viết, tôi ngay lập tức gọi họ để họ điều chỉnh lại chính xác những gì tôi nói, mà không phải là những gì họ muốn viết. Mr. Vũ Phạm từ VOA đầu tiên không đồng ý, nhưng cuối cùng ông nói ông sẽ sửa lại và tôi cũng có hỏi cho một lá thư xin lỗi từ họ. Nhưng ông Vũ đã từ chối lời yêu cầu này, mặc dù cá nhân ông đã xin lỗi tôi. Tôi cũng có yêu cầu gửi cho tôi bản ghi âm gốc (raw recording) mà ông đã thực hiện trong cuộc phỏng vấn và ông đã đồng ý.

Trong vòng một giờ họ đã sửa lại một vài từ trong bài viết nhưng vẫn không phản ánh đúng những gì tôi nói và cũng trong ngày hôm đó ông Vũ đã đổi ý không gửi cho tôi “raw recording”.

Kết luận, bài tường trình của VOA đã tạo ra sự náo động này trong Cộng Đồng của chúng ta vì các từ ngữ của tôi đã bị bóp méo gây ra rắc rối cho tôi và Cộng Đồng của chúng ta. Nhiều người vô tình đã bị rơi vào bẫy của họ, điển hình như trong hình thức hỗ trợ bài viết của VOA gọi tôi là Cộng Sản đang thi hành nghị quyết 36 đồng thời tiếp tay chuyển bài của họ viết đến nhiều người hơn nữa để cùng chống đối tôi. Bao nhiêu năm qua, Cộng Đồng Việt Nam đã tranh đấu dưới hình thức là đã đi biểu tình trước Tòa Đại sứ của Việt Cộng tại Washington D.C. Lúc nào đoàn biểu tình cũng đứng đó đòi hỏi tự do và nhân quyền cho Việt Nam. Lấy một ví dụ nếu đoàn biểu tình đang đứng trước tòa Đại Sứ Việt Cộng đã đảo đồng thời nói lên nguyện vọng của họ và người trong tòa Đại Sứ Việt Cộng mở cửa bước ra để nói chuyện với họ thì họ sẽ hành xử như thế nào?

1. Đoàn biểu tình sẽ đứng đó để trực diện nói chuyện với họ, để đòi hỏi những gì mình muốn cho tự do nhân quyền vẹn toàn lãnh thổ, lãnh hải cho Việt Nam.
2. Hay là đoàn biểu tình sẽ dắt nhau bỏ chạy đi vì không muốn nói chuyện với Cộng Sản?

Theo tôi suy đoán chắc chắn là sẽ không có sự lựa chọn là bỏ chạy. Thì ý của tôi khi trả lời VOA là tôi sẽ trực diện gặp để nói chuyện nếu họ có ý muốn gặp. Mình không có gì phải sợ họ hết. Nên nhớ rằng tôi không hề đưa ra ý định hoặc là trực tiếp hay gián tiếp xin gặp và cũng không hề nói rằng sẽ TIẾP ĐÓN.

Tôi nghĩ rằng chúng ta nên lấy kinh nghiệm này để tạo nên sự đoàn kết trong Cộng Đồng của chúng ta và không để cho các phương tiện truyền thông điều khiển những gì chúng ta cảm nhận hoặc suy nghĩ mà không cần kiểm chứng với nguồn gốc, xuất xứ để hiểu rõ những sự thật là như thế nào. Đừng để lòng căm thù Cộng Sản làm chúng ta mù quáng trước sự thật và tạo nên sự chia rẽ giữa chúng ta. Đừng rơi vào cái bẫy của họ

TƯƠNG LAI CỘNG ĐỒNG

Nhân cơ hội này tôi cũng muốn chia sẻ những kinh nghiệm và sự suy nghĩ của tôi trong thời gian tôi đã và đang làm việc với Cộng Đồng. Tôi đã dọn về tiểu bang Virginia từ 8 năm về trước. Tôi thấy Cộng Đồng rất chia rẽ và không vững mạnh so với những Cộng Đồng khác nên tôi mới quyết định tình nguyện ra giúp. Đầu tiên xin cho tôi được trình bày một chút về sự bắt đầu của tôi trong Cộng Đồng này.

Tôi tình nguyện làm việc với một Hội Đoàn được gọi là NOVAL D.C., họ đã tổ chức lễ hội về Di Sản Việt Nam tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn, bắt đầu với một vài cá nhân trẻ tuổi cũng chỉ mới dọn đến vùng này như tôi. Tôi đã được truyền cảm hứng từ họ để có thêm hăng hái đóng góp nhiều thêm vào trong Cộng Đồng của chúng ta. Một năm sau tôi trở thành thành phần lãnh đạo của tổ chức này và hiện tại tôi là Chủ Tịch của NOVAL D.C. và cũng là Chủ Tịch của tổ chức Vietfest. Vietfest hiện nay đã thu hút khoảng 20.000 người đến tham dự hằng năm và càng phát triển mạnh mẽ trong vòng 8 năm nay. Những lý do để tổ chức Vietfest mỗi năm là để cho các Cộng Đồng khác thấy được sự lớn mạnh của Cộng Đồng Việt Nam như thế nào khi có thêm nhiều người trẻ tham gia vào Cộng Đồng, đào tạo ra những người lãnh đạo và để bảo tồn, giới thiệu di sản của chúng ta, giúp những doanh nghiệp của Việt Nam quảng cáo dịch vụ của họ qua hình thức là những nhà cung cấp giới thiệu thực phẩm, văn hóa phẩm đó cũng là sự đóng góp của chúng ta cho đất nước Hoa Kỳ.

Nhưng điều quan trọng hơn hết là tạo cơ hội cho mọi người đến với nhau. Trong mỗi năm chúng tôi có hơn 300 người trẻ tham gia và nhiều tổ chức hội đoàn trong vùng tham dự. Tôi cũng đã bỏ ra rất nhiều tiền của cá nhân tôi để bảo đảm là chương trình này sẽ được tiếp tục để giữ gìn danh dự của tập thể người Việt. Ước muốn của tôi không chỉ Cộng Đồng Việt Nam mà cả Cộng Đồng Châu Á nữa. Tôi cũng đã kết hợp cuộc thi Hoa Hậu Châu Á Thái Bình Dương để cùng làm việc với những Cộng Đồng Á Châu khác. Và cũng vì những công việc tôi cố gắng

đã làm với các Cộng Đồng Châu Á khác, năm nay tôi đã được Thống Đốc của tiểu bang Virginia bổ nhiệm vào Hội Đồng Cố Vấn người Mỹ gốc Á Châu. Hiện tại người Việt chúng ta đã có tiếng nói trong Ban Cố Vấn của người Mỹ gốc Á tiểu bang Virginia. Cách đây khoảng 5 năm, tôi đã tiếp xúc với Cộng Đồng và đã nói chuyện với ông Đoàn Hữu Định Chủ Tịch Cộng Đồng và yêu cầu họ cho phép nhiều người trẻ hơn tham gia cùng với họ vào sinh hoạt Cộng Đồng để họ tiếp tục di sản của họ. Nếu không, e rằng những công việc mà thế hệ cha ông đã làm trong 40 năm qua có thể có một ngày sẽ không còn tồn tại nữa. Năm sau họ chấp nhận tôi và tôi đã trở thành Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ cho Cộng Đồng. Trong thời gian đó tôi đã mang lại cho Cộng Đồng những chương trình của chính quyền địa phương mà tôi đã làm việc với họ. Ngay cả bây giờ tôi có chương trình giúp đỡ những người Việt có thu nhập thấp trong mỗi tuần. Tôi thức dậy từ lúc 7 sáng, 3 ngày trong một tuần lễ, mua thức ăn và chất lên xe của tôi và mang đến tặng cho những người có thu nhập thấp vào mỗi thứ Sáu vào lúc 10 giờ 30 sáng. Với chương trình này mọi kinh phí 100% đều xuất phát từ tiền túi của tôi. Tôi tin tưởng vào sự giúp đỡ cho Cộng Đồng bằng những phương cách nào mà tôi có thể. Tôi chia sẻ những điều này để mọi người biết tôi là ai và tôi đại diện cho điều gì. Tôi là một người cha trong gia đình có 2 con nhỏ mà vẫn cố gắng tìm thời gian để giúp đỡ Cộng Đồng của mình. Tôi thường đưa con tôi đến với những buổi họp hay sinh hoạt Cộng Đồng để dạy cho con tôi biết về việc cho đi và giúp đỡ Cộng Đồng.

Tôi đã được tín nhiệm, được bầu và nhận chức Chủ Tịch Cộng Đồng từ ngày 15 tháng 9 năm 2018 và tôi đã học được rất nhiều. Những lý do mà tôi muốn ra tranh cử chức Chủ Tịch Cộng Đồng là để thu hút những người trẻ hơn tham gia vào Cộng Đồng để chúng ta có xu hướng đi vào dòng chính, để cùng làm việc với các Cộng Đồng khác và điều quan trọng nhất là khuyến khích thúc đẩy những người Việt đi bầu cử. Tất cả chúng ta cần phải đi bỏ phiếu để có tiếng nói. Đó là cách duy nhất để chính phủ Hoa Kỳ có thể giúp chúng ta những gì chúng ta cần.

Thoạt đầu, tôi nghĩ là tôi đã nhận được sự ủng hộ rất lớn từ Cộng Đồng. Tôi nghĩ rằng họ đã sẵn sàng cho một người trẻ tuổi để lãnh đạo Cộng Đồng. Nhưng ngay sau đó tôi phát hiện ra điều tôi nghĩ không đúng. Một số người đã hứa với tôi rằng họ sẽ đứng bên cạnh tôi để hỗ trợ tôi nhưng sự thật không đúng như vậy. Chỉ còn lại một vài người đứng bên cạnh tôi mà thôi. Một người nói rằng: “Bobby Lý không nghe tôi, tôi sẽ không làm việc với anh ấy”. Như vậy hóa ra những người ở thế hệ 1 muốn tôi trở thành con rối của họ, nhưng tôi đã từ chối. Tôi không chấp nhận những yêu sách như thế. Thế hệ trẻ và một số những người thế hệ thứ nhất hỗ trợ tôi hoàn toàn khi tôi làm việc và cũng có một số cá nhân từ thế hệ trước không thích tôi vì họ không điều khiển được tôi. Rồi cũng vì lợi ích cá nhân họ, họ sẽ nói xấu sau lưng tôi và loan truyền tin đồn thất thiệt để những người khác nghe theo và ghét tôi và điều đáng buồn là những lời không tốt đó lại được người ta nghe hơn là những sự thật. Mặc dù có những người ở thế hệ 1 ủng hộ tôi nhưng họ lại im lặng không lên tiếng. Có thể lý do họ giữ im lặng là vì họ sợ bị rắc rối nếu họ nói lên ý kiến của họ hoặc sợ bạn bè sẽ ghét họ nếu họ chọn đứng về một phía nào hoặc họ đã quen sống dưới sự cai trị của Cộng Sản để nghĩ rằng giữ im lặng là cách duy nhất để tồn tại một cách hòa bình hoặc là họ không thích sự thay đổi. Cho dù với lý do gì họ không chia sẻ với giới trẻ. Đó là một điểm yếu trong Cộng Đồng chúng ta.

Các bạn trẻ thì thẳng thắn hơn, họ không ngại nói lên ý kiến của mình. Do đó có thể đó là lý do tôi bị bắt lỗi bị chỉ trích trong sự cố tình đặt câu hỏi của đài VOA. Những người không ủng hộ tôi và chưa sẵn sàng chấp nhận phương các đấu tranh mới vì họ sợ rằng nếu có sự thay đổi họ sẽ mất đi quyền lực và sự hiện diện của họ. Chúng ta phải nhớ rằng xưa nay người nắm quyền lực trong Cộng Đồng đa số là cựu quân nhân cao cấp của VNCH. Họ đến Hoa Kỳ với bộ quân phục trên lưng và làm việc chăm chỉ để hỗ trợ gia đình. Bây giờ họ đã nghỉ hưu, điều duy nhất họ giữ là bộ quân phục và cấp bậc cũ. Tôi đã thấy rõ sự tự hào của họ khi họ mặc bộ quân phục đó trên người, tôi cũng tự hào về họ và tôn trọng mọi thứ họ đã làm cho quốc gia dân tộc. Chẳng hạn như cha mẹ tôi cũng là cựu quân nhân cao cấp. Đó là lý do tôi muốn tiếp tục di sản của họ và tiếp tục kể chuyện của họ cho thế hệ mai sau. Mặc dù tôi biết những người này là ai và những điều không mấy tốt họ đã nói và đối xử với tôi, tôi không ghét họ vì đây không phải là chuyện cá nhân và tôi cảm thấy tiếc cho những hành động của họ. Tất cả những thứ tôi làm là cho mọi người và vì Cộng Đồng chứ không phải vì lợi ích cá nhân của tôi. Do đó cho dù bất cứ ở đâu khi tôi gặp họ, tôi luôn đối xử bằng sự tôn trọng tối đa. Thật không may, nhiều người của thế hệ 1 này mãi sống trong quá khứ. Họ vẫn nghĩ rằng họ là cấp chỉ huy và mọi người phải nghe lệnh của họ, nếu không sẽ bị họ trừng phạt (không khác gì cách của Cộng Sản cai trị đất nước phải không?). Họ thường sinh hoạt trong các nhóm và phe đảng khác nhau. Nhiều người trong số họ thật sự không thích nhau vì sự tranh dành ảnh hưởng giữa họ với nhau và nếu bạn ở trong hoàn cảnh

như vậy, bạn phải chọn đứng về một phía này hay phía kia nếu không bạn sẽ bị họ “tẩy chay” hoặc bị “chụp mũ” và bị loại ra khỏi Cộng Đồng. Do đó, những người biết đâu là sự thật, thế nào đúng thế nào sai nhưng họ sợ nói lên ý kiến của họ vì sợ bị “tẩy chay” hay sợ bị “chụp mũ”. Những điều này đã diễn ra gần 45 năm nay trong Cộng Đồng của chúng ta với thế hệ đầu tiên. Họ áp đặt sự sợ hãi trong Cộng Đồng đến mức độ Cộng Đồng dường như tách rời ra từng nhóm nhỏ. Nguyên do chỉ vì người Việt Nam chỉ biết ăn hiếp người Việt Nam nhưng đối với người Mỹ thì họ lại không dám. Cũng vì những lý do này nên rất ít người muốn dính líu vào và làm người tiên phong, phần lớn thì chỉ chờ gió chiều nào thì ngã theo chiều đó. Xin hãy nhớ rằng khi một người nào đó đã từng phục vụ trong quân đội, trong quân đội và đã thề hứa rằng sẽ giữ danh dự và bảo vệ người dân, thì đừng để lòng ích kỷ cá nhân vì lòng ham muốn quyền lực và lòng thù hận Cộng Sản làm mình bị mù quáng, không làm điều lợi ích cho Cộng Đồng và cho tương lai của chúng ta thay vì cho sự lợi ích ích kỷ cá nhân.

Tôi đang cố gắng đoàn kết Cộng Đồng lại với nhau bằng cách kết hợp 3 thế hệ để cùng chung làm việc xây dựng Cộng Đồng. Tôi biết đây là một nhiệm vụ rất khó khăn, nhưng không có gì là không làm được nếu chúng ta có quyết tâm cùng chung sức để trở thành một khối, một Cộng Đồng. Những người tuổi trẻ đã kết hợp với nhau nhưng không phải là những thế hệ đầu tiên. Hầu như mỗi khi tôi đến tham dự những sinh hoạt trong Cộng Đồng, hiếm khi tôi nhìn thấy những người trẻ ở đó. Tại sao? Có phải vì thế hệ 1 biết rất rõ để không khuyến khích con em của họ gia nhập Cộng Đồng. Có thể họ biết rất rõ vấn đề chính trị rất xấu, đó là lý do họ muốn con họ tránh xa. Nhưng ngược lại, khi có một người tuổi trẻ chịu hy sinh thời gian, công sức bước ra khỏi gia đình của người trẻ đó để tham gia làm việc Cộng Đồng thì bị chỉ trích và quay lưng đi chỉ vì có những sự việc người tuổi trẻ đó không nghe theo lời của họ. Trước khi Quý Vị chỉ trích tôi, xin hãy nhìn vào gia đình riêng của Quý Vị, thử hỏi xem các con của Quý Vị đã làm được những gì cho Cộng Đồng của chúng ta. Quý Vị đã có dạy họ chống Cộng không, họ có đến hội họp và tham dự những sinh hoạt Cộng Đồng không hoặc là họ có luôn có mặt với Quý Vị trong những lúc Quý Vị đi biểu tình không? Câu trả lời phần lớn là KHÔNG. Trách nhiệm của thế hệ 1 là dạy cho con cái của họ cùng tham gia với họ vào công cuộc đấu tranh chống lại chủ nghĩa Cộng Sản và nếu thế hệ 1 không làm được điều đó thì vui lòng đừng gây chiến với những người trẻ đang ở cùng chiến tuyến với Quý Vị. Xin hãy vui lòng nghĩ thêm rằng có rất nhiều người trẻ sẵn sàng gia nhập Cộng Đồng để tiếp tục giữ gìn di sản và hoài bão của Quý Vị. Hãy mở rộng vòng tay đón nhận họ, hướng dẫn họ, làm việc với họ (không bắt buộc họ phải làm thế này hoặc thế nọ) có như thế Cộng Đồng của chúng ta mới có sinh khí và điều quan trọng nhất là giữ làm sao để không có Cộng Sản trà trộn trong Cộng Đồng của chúng ta. Chúng ta phải chứng tỏ là một Cộng Đồng vững mạnh thật sự, và nên chấm dứt những tranh chấp trong nội bộ. Tôi tin rằng trong khoảng 20 năm nữa, nếu chúng ta không thay đổi những gì chúng tôi đang làm bây giờ, chúng ta có thể sẽ không còn có nhiều sinh hoạt trong tổ chức người Việt, hoặc thậm chí như sinh hoạt Tưởng Niệm Quốc Hận 30 tháng 4. Bởi vì trong thời điểm đó những người của thế hệ 1 đã số sẽ qua đời và không có những người trẻ hoạt động để giữ gìn di sản của tập thể người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản nữa..

Cho dù đối với bất cứ lý do gì và tại sao cộng đồng của chúng ta ngày hôm nay phải trực diện với những vấn nạn như bất đồng và rơi vào tình trạng phân hóa như hiện nay, hãy cùng bước tới và hãy cùng bắt tay cố gắng làm việc với nhau, không còn có cãi vã, tranh chấp giữa chúng ta chỉ vì lý do ích kỷ cá nhân. Chỉ cần sự bất hòa giữa chúng ta sẽ tạo cơ hội tốt cho những người Cộng Sản xâm nhập vào trong Cộng Đồng của chúng ta.

Tôi tha thiết mong tất cả mọi người hãy đọc thư này để nói lên ý kiến, suy nghĩ của Quý Vị hầu mong giúp chúng tôi làm việc với nhau như là một cộng đồng, để vượt qua tất cả những thách thức. Một khi chúng ta là một cộng đồng mạnh mẽ, sau đó chúng ta có thể "đấu tranh" với kết quả tốt hơn.

Tôi muốn nghe những lời chia sẻ của Quý Vị dù "tốt hay xấu" tại cdvietnamdmv@gmail.com. Đây là thời gian, cơ hội để Quý Vị góp ý phát biểu và không sợ bị "chụp mũ" hoặc bị "tẩy chay". Hãy nhìn vào tương lai của Cộng Đồng của chúng ta và không sống trong quá khứ nữa!!!

Trong tương lai gần có thể tôi sẽ tổ chức một buổi họp mở rộng tại một địa điểm thuận lợi để tạo cơ hội cho toàn thể Quý Đồng Hương cần gặp gỡ và trao đổi thêm với tôi để tìm hiểu thêm về những vấn đề mà Quý Vị đang quan tâm và thắc mắc. Chi tiết sẽ loan báo sau.

Chân thành cảm ơn Quý Vị,

Lý Thanh Phi Bảo (Bobby Lý)
(703)-350-6241 (Cell)

Chủ Tịch Cộng Đồng
Bao Ly
Lý Thanh Phi Bảo